

YİTİK SESLER AYNASI

KERİM ALPTEKİN

Kerim ALPTEKİN

1975 yılında doğdu. Eğitim sürecini yüksek lisans ile tamamladı. Meslek hayatını İmam Hatip olarak sürdüren Alptekin, sivil toplumun çeşitli kademelerinde aktif görevler üstlendi. Sendikal mücadelenin yanı sıra kültürel ve akademik çalışmalara olan ilgisini sürdüren yazar, halen Diyanet-Sen Genel Başkan Yardımcılığı görevini yürütmektedir.

Düşünce dünyasını şekillendiren felsefi, sosyolojik, edebî ve dinî kitap analizlerini; *Yeni Şafak Kitap Eki*, *Dünyabizim*, *Dibace.net*, *Taşbaşı* ve *Diyanet Dergi* gibi pek çok mecrada okurla paylaştı. Özellikle kitap kritikleriyle tanınan yazar, metinler arası bir perspektifle “insan” ve “sistem” arasındaki ilişkiyi sorgulamaktadır.

Eserleri:

- *Kutsal Çizgi: Semavi Dinler ve Beşeri Sistemler Karşısında İslam*
- *Cennetin Beklediği İnsan*

Müstakil eserlerinin yanı sıra kolektif çalışmalarda da yer alan Alptekin; Mahya yayınlarından çıkan *Karantina Sohbetleri* kitabına “Travmadan Sıyrılmak” başlıklı makalesiyle katkı sundu.

İlâhiyât Yayınları’ndan çıkan *Yeni Türkiye Yüzylında Diyanet* kitabında “Geleceğin Dünyasında Diyanet, Din Görevlileri ve Sendika Üzerine Değiniler” makalesi yayımlandı.

Diyanet İşleri Başkanlığı Dinî Yayınlar tarafından yayınlanan *Dini Bilginin Din Hizmetlerine Aktarılmasında Diyanet Akademisinin Yeri ve Önemi* isimli eserde “21. Yüzyıl Din Görevlisinin Misyonu” üzerine tebliği yayımlanmıştır.

Evli ve iki çocuk babası olan yazar, çalışmalarını sivil toplum, din sosyolojisi, edebiyat, felsefe ekseninde sürdürmektedir.

İÇİNDEKİLER

HASRETLİ	9
İLK CUMA	11
BABAMIN İZİNDE	27
AYRILIĞIN ACISI	40
ALEVÎ FIRINCI	44
DİN DİLİ	52
EKRAN HOCALARI	57
BAHAR	61
“KUR’AN İSLAM’I”	64
BANKA MEMURU VE İMAM	70
SON ON GÜN	74
VUSLAT	77
ŞERİAT POLİSİ	78
BAYRAM NOSTALJİSİ	81
HUZUR VERMEYEN CUMALAR	86
ABDESTLİ NAMAZLI GELİN ADAYI	100
YAŞAMIN KIYISINDAKİLER	104

MİRAS	113
DİJİTAL GENÇLİK SOSYOLOJİSİ	119
İLK BULUŞMA	128
SARHOŞA SELAM	131
KİTAP KAFE	135
SARHOŞ ADNAN	146
İMAMIN KARISI	148
CAMİDE SİYASET	151
DİN EĞİTİMİ VE SİNEMA	157
SARIKIZ	170
İMKÂNSIZIN PEŞİNDEN KOŞMAK	175
DİSFONKSİYONEL DİN	178
MÜZİK VE PLASTİK İLAHİLER	184
İSTİŞARE KUTUSU	189
KÜLLENEN AŞK	193
MUHAFAZAKÂR EMEK SÖMÜRÜSÜ	195
DİYANET'İN İMAMI	200
MUSKA	208
MODERN ZAMANLARDA KİMLİK KRİZİ	212
MAĞLUP OLMUŞ İDEALLER	226

Ben, bir idealin, bir hayalin ve bir anne baba duasının yankısıyım. Hikâyem; değişen sosyoloji içerisinde nefesiyle, kokusuyla kalıcı bir iz bırakma çabasının öyküsüdür.

HASRETLİ

Yeşilin farklı tonlarını cömertçe sergileyen bir şehirdeydim. Metropol İstanbul'un insanı yoran hengâmesinden sonra dinginliğin, sakinliğin rengiyle kaplanan bir şehrin kucağında olmak daralan ruhum için bir cennet gibi olmuştu âdeta.

Atalarımızın "Nasip kuşu nereye uçarsa insan da oraya göçer." sözü misali, ben de nasip kuşumun izinde sadece birkaç eşyayı koyduğum valizimle misafir olmuştum bu şehre.

Hani insan, sadece dış görünümüyle sevilmez, aynı zamanda içinde sakladıklarıyla, temiz ruhuyla da sevilir ya. Şehirleri de böyle düşünmek lazım. Yalnızca dış yüzüyle değil, ruhuyla da sevdiğim bir şehirdi burası. Belki de bu yüzden, yüreğimin yettiği her hizmeti içtenlikle yapmaya hazırdım.

Hasretli, geçmişin derin izlerini koruyarak, bana çocukluğumu, fındık bahçelerini, coşkuyla akan derelerini ve samimi insanları hatırlatıyor.

Sadece bana ait olanı değil, her köşesinde geçmişin kokusunu duyduğum bu şehir, bana farklı tecrübeler kazandırarak kendimi inşa ettiğim bir adrese dönüşmüştü.

Hem gönlümü kaptırdığım yârim bu şehirdeydi, bu da duygusal olarak benim buraya daha da bağlanmamı sağladı. Zamanla, modern yapılar şehrin eski dokusunu yutmaya başlamış olsa da hâlâ bu şehrin ruhu bana ayrı bir sıcaklık veriyor.

Hasretli'de karşılaştığım çoğu insanda eski değerlerin izlerini buluyordum. Hasretli'nin bu kenar mahallesinde insanlar karşılaştıklarında tebessüm ediyor, selamlaşıyorlar.

Her gün insan selinin binbir hengâmeyle önünden geçtiği, görev yaptığım caminin cemaati genelde, birbirlerini iyi tanıyan, hasbihal eden mahalle sakinlerinden oluşuyordu. Vakit namazlarına, daha çok ömrünün son demlerini yaşayan kendi kuşağının bir bir sahneden çekilişine şahitlik eden, geçmişinin keşkeleri ile hayıflanan yaşlılar gelirdi.

Caminin kendisi selâtin camileri gibi mimari açıdan estetik bir haz vermese de rüzgârın türküsüne eşlik eden bahçesindeki yaşlı ıhlamur ağacının altında oturmak, insanın içindeki huzuru genişleten sükûnet iksiri gibiydi. Hele her haziran ayında çiçeklerinin olgunlaşmasıyla etrafa yayılan kokusu yok mu, diken kimseden Allah razı olsun dedirtiyor, kalın gövdesinin altında kelimelerle dolu bir dünya kuranlara.